

Kráľ, ktorý sa chcel dotknúť dna oceána

Kde bolo tam bolo, za šiestimi horami, dvoma morami a tromi oceánmi žil kráľ Cyril. Jeho snom bolo dotknúť sa najhlbšieho dna zo všetkých oceánov. Veľmi to chcel. Už vysvetľoval svojim služobníkom svoj plán, keď vtom mu padla na nos kvapka. „Nerob to,“ varovala ho kvapka, „kráľ všetkých vôd ťa tam nepustí!“ Cyril ju ignoroval a hovoril ďalej. „Naozaj, ver mi!“ znova hovorila kvapka. Chcel do kvapky buchnúť, no tá sa mu vyparila.

Keď už boli na lodi, tak tam mali veľmi dlhé lano. Pustili ho do vody. Kráľ bol pripravený. Nadýchol sa a skočil do vody. Asi v polovičke cesty zistil, že môže dýchať. Už bol od najhlbšieho dna oceánu 20 metrov, vtom uvidel niekoho s plutvou.

Bol to kráľ vôd. „A ty tu čo chceš?“ spýtal sa ho namosúrene kráľ vôd.

„Chcel by som sa dotknúť najhlbšieho dna oceána!“ odpovedal mu Cyril.

„To ti v žiadnom prípade nedovolím, a kto vlastne si?“ spýtal sa ho zvedavo kráľ.

„Som kráľ Cyril a vy ste kto?“

„Ja som kráľ všetkých vôd a volám sa Medard. „A ak sa veľmi chceš dotknúť dna, musíš mi splniť jedno želanie,“ povedal Medard.

„Tak teda dobre, a aké bude to želanie?“ zvedavo sa spýtal Cyril.

„Vieš,“ začal Medard, „moju dcéru ako malú zakliala čarodejnica na kvapku. Keď ju vyslobodíš, dovolím ti dotknúť sa dna.“

„No tak teda dobre,“ súhlasil Cyril.

Všetko vyzrával svojim služobníkom. „A ako tu kvapku nájdeme?“ opýtal sa jeden zo služobníkov.

Cyril sa zamyslel. Zrazu si spomenul na kvapku, ktorá mu pristala na nose. Cyril začal kričať: „Kvapka, kvapka kde si?“ Zrazu mu niečo pristalo na nose. „Tu som!“ zvolala kvapka. „Volal si ma?“ „Áno, to ty si zakliata dcéra kráľa Medarda?“ „Áno, ak by si ma chcel vyslobodiť, choď za čarodejnicou. Musíš jej doniesť červený koral, ktorý je u nás v mori veľmi ťažko dostupný. Ona ti potom splní jedno želanie.“ „Dobre,“ povedal Cyril, „a kde nájdem tu čarodejnicu?“ „Keď budeš mať červený koral zavolaj ma, ja ťa k nej prenesiem.“ „Tak teda dobre!“

Cyril zvolal všetkých služobníkov a povedal im, nech ho hľadajú. Jeden ho našiel. Dal ho kráľovi. Ten privolal kvapku. Kvapka ho preniesla niekde do hĺbín mora do čarodejnicinej skrýše. „Čo ty tu chceš?“ naštvane skríkla čarodejnica. „Doniesol som vám červený koral.“ „Dobre, ďakujem,“ povedala spokojnejším hlasom čarodejnica. „Zato ti splním hocijaké želanie.“ „Tak ja si prajem, aby sa Medardova dcéra stala znova morskou pannou.“ „Dobre, ona je už morskou pannou a ty teraz odíď!“

Kráľ sa znova potopil do oceánu a išiel za Medardom. „Ďakujem za vyslobodenie mojej dcéry. Ako odmenu sa môžeš dotknúť dna najhlbšieho oceánu. Cyril sa dotkol a stal sa tým najšťastnejším kráľom na svete.